

[Grethe Philip.]

interessant artikel i Børnesagspædagogen nr. 3, 1. maj 1964, været inde på spørgsmålet om plejehjemsanbringelse. Hun siger i denne artikel på side 52, spalte 2, og side 53, spalte 1, følgende, som jeg beder om formandens tilladelse til at citere:

„Anbringelse af børn sker stadig væk i alt for høj grad efter tilfældighedens principper, det gælder både institutionsanbringelse og plejehjemsanbringelse, og man kan derfor ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til, hvilken anbringelsesform der generelt set er den bedste. Det afhænger i lige så høj grad af, hvorledes anbringelsen er forberedt, hvilke undersøgelser der er foretaget, og hvilken støtte og vejledning man tilbyder plejehjemmet efter anbringelsen.“

Senere i artiklen er forfatteren inde på betydningen af at gøre plejeforældrene til medarbejdere for den anbringende institution og nævner, at tilbøjeligheden til at efterlyse de idealistisk indstillede hjem har ligget til grund for den dårlige betaling, plejeforældrene har fået for et plejebarn.

Nu ser jeg meget vel faren ved at sætte plejepengene for højt, men jeg forstår dog, at man rundt omkring er i færd med at sætte plejehjemsbetalingen i vejret ud fra en nøgtern beregning af de udgifter, som et barn i dag påfører et hjem, og jeg mener, at denne udvikling bør fortsættes, hvis man skal have nogen mulighed for at kalde tilstrækkelig mange familier frem. Særlig hvor det gælder anbringelse af vanskelige børn, tror jeg, det vil være af stor betydning, at vi sætter ind på at inddrage egnede mennesker som plejehjemsforældre, og gøre det på en sådan måde, at dette arbejde betragtes som en erhvervsopgave, der aflønnes i rimeligt forhold til arbejdet.

Drøftelserne om plejeanbringelse i døgnpleje har som sagt ikke givet anledning til ændringsforslag, men har været genstand for megen drøftelse i udvalget. Vi står øjensynlig dér over for et meget kompliceret problem, der kræver et betydeligt arbejde, udført på kvalificeret niveau.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de af socialministeren stillede ændringsforslag og senere for lovforslaget i sin helhed.

Vivike: Som jeg udtrykte det ved lovforslagets første behandling, betegner dette forslag det størst mulige fremskridt, og i den skikkelse, hvori det nu foreligger, er det ikke blevet dårligere, idet man nu bibeholder det pædagogiske og det økonomiske nævn og børneforsorgens personaleorganisationer bliver repræsenteret i begge disse nævn. Men det må siges, at vi i socialistisk folkeparti har store betænkeligheder ved den private dagpleje, fordi vi er bange for, at den vil virke hæmmende på udbygningen af børneinstitutionerne. Vi har den betænkelighed; men da lovforslaget i øvrigt indeholder så mange andre fremskridt, skal jeg anbefale det til vedtagelse.

Birthe Wetlesen: Af udvalgets betænkning fremgår det, at det har været et meget flittigt udvalg, der har holdt 20 møder og behandlet en mængde henvendelser fra interesserede parter. Det er også et meget vigtigt lovgivningsområde, vi her står over for, og jeg må complimentere det enige udvalg for dets resultat.

De ændringsforslag, der er fremkommet, er forbedringer af lovforslaget og i flere tilfælde netop i den retning, som jeg under første behandling ønskede. Bl. a. kan mit parti med tilfredshed hilse, at det bliver kommunalbestyrelserne, der får ansvaret for børneværnenes sammensætning.

Ligeledes kan jeg også hilse med tilfredshed, at udvalget trods angreb fra flere sider bibeholdt § 65, stk. 2, om børns anbringelse — her tænkes bl. a. på vuggestuer og børnehaven — i familiepleje. Det gik jeg meget stærkt ind for ved første behandling af lovforslaget. Jeg tror virkelig på, at der kan komme meget godt og positivt ud af den nyskabelse. § 39, stk. 2, i lovforslaget er udtryk for det samme, at få familieplejen nærmere centrum. Her henleder man opmærksomheden på de glemte børn i vore børneinstitutioner. Jeg tror absolut, at det er en lykke for sådanne børn at blive placeret i et almindeligt familiehjem, men jeg forudser tragedien, når og hvis de glemte børn bliver husket igen og et godt plejeforhold så må afbrydes. Men den slags ting er det selvfølgelig ikke muligt at lovgive om.

Med hensyn til familierådgivning eller